

Tomasz Strzałkowski

doradca podatkowy
Kancelaria Chałas i Wspólnicy

Jak zatrudnić obcokrajowca

Obowiązek wystąpienia o zezwolenie na pracę obcokrajowca należy do pracodawcy i to właśnie po jego stronie leżą również koszty takiej rejestracji. Wielkość opłaty i formalności uzależnione są od rodzaju i okresu wykonywanej pracy.

Przepisy dotyczące zatrudniania cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej reguluje ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz rozporządzenia wykonawcze. Wniosek o zezwolenie pracodawca składa do wojewody wraz z pełną dokumentacją. Szczegóły wzorów określa rozporządzenie ministra pracy i polityki społecznej. W procesie tym nie uczestniczy pracownik, mimo że sprawa bezpośrednio dotyczy jego interesów.

Wniosek wiąże się z kosztami. Powierający pracę ma obowiązek uiszczenia opłaty w wysokości 50 zł, gdy pracownik zmierza pracować do trzech miesięcy, i 100 zł – gdy okres wykonywania pracy będzie dłuższy niż trzy miesiące. W razie delegowania cudzoziemca na terytorium Polski w celu realizacji usługi eksportowej opłata wynosi 200 zł.

RODZAJE ZEZWOLEŃ

We wniosku o zezwolenie na pracę cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej należy wskazać między innymi typ zezwolenia, o jakie stara się pracodawca. Możemy zatem wyróżnić następujące typy:

A – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umowy z podmiotem, którego siedziba lub miejsce zamieszkania albo oddział, zakład lub inna forma zorganizowanej działalności znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

B – dotyczy cudzoziemca wykonującego pracę polegającą na pełnieniu funkcji w zarządzie osoby prawnej wpisanej do rejestru przedsiębiorców lub będącej spółką kapitałową w organizacji przez okres przekraczający łącznie 6 miesięcy w ciągu kolejnych 12 miesięcy;

C – dotyczy cudzoziemca, który wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego i jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 30 dni w roku kalendarzowym do oddziału lub zakładu podmiotu zagranicznego albo podmiotu powiązanego, w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych z pracodawcą zagranicznym;

D – dotyczy cudzoziemca, który wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego nieposiadającego oddziału, zakładu lub innej formy zorganizowanej działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu realizacji usługi o charakterze tymczasowym i okazjonalnym (usługa eksportowa);

E – dotyczy cudzoziemca, który wykonuje pracę u pracodawcy zagranicznego i jest delegowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 30 dni w ciągu kolejnych 6 miesięcy w innym celu niż określone jako typy B, C i D.

WARUNKI PRYZNANIA ZEZWOLEŃ

„Wydanie zezwolenia na pracę przez wojewodę wymaga spełnienia określonych warunków. W zakresie zezwolenia typu A należy zapewnić wynagrodzenie na poziomie nie niższym niż pracownikowi wykonującemu pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku – mówi

Joanna Milewicz, adwokat z Kancelarii Prawnej Chałas i Wspólnicy. – Do wniosku trzeba także dołączyć informację starosty o braku możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych pracodawcy dzięki rejestrowi bezrobotnych i poszukujących pracy albo o negatywnym wyniku rekrutacji organizowanym dla pracodawcy. Informacja taka jest wydawana na wniosek. Obowiązek jej przedstawienia jest wyłączony, gdy praca, która ma być wykonywana przez cudzoziemca, jest pracą określoną w wykazie przygotowanym przez wojewodę, a także gdy wniosek dotyczy przedłużenia zezwolenia na pracę dla określonego cudzoziemca na danym stanowisku”.

Zezwolenie typu B może być wydane, jeżeli w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku pracodawca osiągnął dochód nie niższy niż 12-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie w trzecim kwartale roku poprzedzającego złożenie wniosku. Pracodawca musi również zatrudniać na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy przez okres co najmniej roku poprzedzającego złożenie wniosku minimum dwóch pracowników, którzy nie podlegają obowiązkowi posiadania zezwolenia na pracę lub też, jeżeli pracodawca wykaże posiadanie środków albo prowadzenie działań pozwalających na spełnienie w przyszłości wyżej określonych warunków.

Z kolei zezwolenia typu C, D i E mogą być wydane, jeżeli wykonywanie pracy przez cudzoziemca będzie odpowiadać warunkom określonym w Kodeksie pracy, a wysokość wynagrodzenia cudzoziemca nie będzie niższa o ponad 30% od wysokości przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w województwie. Ponadto pracodawca zagraniczny wskazał osobę przebywającą na terytorium Polski, posiadającą dokumenty potwierdzające wypełnienie obowiązków i upoważnioną do reprezentowania pracodawcy wobec wojewody i innych organów, jeżeli okres delegowania cudzoziemca przekracza 30 dni w roku kalendarzowym.

NA JAK DŁUGO?

Zezwolenie na pracę jest wydawane na okres nieprzekraczający trzech lat i może być przedłużane. W wypadku cudzoziemca pełniącego funkcję w zarządzie osoby prawnej, która zatrudnia powyżej 25 pracowników, jest wydawane na okres do pięciu lat. W stosunku do cudzoziemców delegowanych przez pracodawcę zagranicznego w celu realizacji usługi eksportowej wojewoda wydaje zezwolenie na pracę na okres delegowania.

Wojewoda może wydać decyzję o odmowie zezwolenia na pracę cudzoziemca. Dochodzi do tego, gdy pracodawca w toku postępowania złożył wniosek zawierający nieprawdziwe dane albo zeznał nieprawdę lub zataił prawdę. Zrobi to również, gdy nie spełnił on wymienionych przesłanek, był karany za określone wykroczenia lub przestępstwa, a także gdy narusza obowiązki związane z zatrudnianiem cudzoziemców.

KTO MUSI SIĘ UBIEGAĆ O ZEZWOLENIE

Obecnie konieczność posiadania zezwolenia na pracę dotyczy praktycznie jedynie cudzoziemców niemających obywatelstwa krajów Unii Europejskiej. Kwestia nie dotyczy również osób pochodzących z państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego, co do których obowiązuje swobodny przepływ osób. Umożliwia on podjęcie zatrudnienia przez cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak jej obywatele. ■